

Чудацька рада

Поль Марі Верлен

Спалюйся жінками,
Серце ж замикай
І чимдуж тікай
Від епіталами.

Щоб забути — пий!
Завжди при горілці
Знайдеш на тарілці
Місяць золотий.

Хай нас кривдять люди
Та й по всій журбі?
Ціну ми собі
Знаєм без облуди.

Хто ми є такі —
Власна кров співає!
Що? Будяк шпиняє
В ноги колючки?

Б'є тебе в ланити
Вітер, той гультай?
Ти ж іди, співай,
Рви рожеві квіти.

Все на краще йде
В світі цім найгіршім!
Тільки твердо вирішім
Не двоїть ніде.

По закону злови
Судить тебе хам —
А благим богам
Гріх твій до вподоби.

Знов, душе, цвісти
Будеш в емпіреї,

Гордою зорею
Сяять з висоти!

Ти ж у цій юдолі
Не із тих бідах,
Що в один лиш мах
Дробить молот Долі.

Добрий твій метал,
Литий, битий, кутий,
Вийде із покути
Вище всіх похвал.

Мов жадана гостя,
Благісним мечем
Блиснеш над плечем
У Побідоносця.

І Архістратиг
Радо тебе прийме,
Як замаєш крильми
На вітрах святих.

Це ж у катастрофі
Усміх серед сліз,
Це ж мов крин, що зріс
На гіркій Голгофі...

Трохи ще поспи,
Мов огонь в кресиві,
В тихім надпориві
Трохи потерпи.